

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I regeringsgrundlaget står der, at regeringen vil støtte forskning i arbejdsmiljø, og netop fordi regeringen mener det, kan der svares ganske kort på fru Garsdals spørgsmål: Nej, der kunne ikke i regeringsgrundlaget have stået: »Regeringen vil støtte mindre forskning i arbejdsmiljø.«

Spørgeren hentyder sikkert til de besparelser, som er indeholdt i regeringens finanslovsforslag for 2002. Regeringen har i dette forslag valgt at prioritere en række områder, som vi anser for meget vigtige; det gælder ældreområdet, det gælder afskaffelse af ventelister på sygehusene, det gælder 1 års fleksibel barselorlov m.v. Dette valg indebærer, at man må omdisponere nogle midler på finansloven. Det berører også det ministerium, jeg er minister for, og det indebærer også, at Arbejdsmiljøinstituttet på linje med andre institutioner, som er optaget på finansloven, får foretaget en reduktion af bevillingerne og derfor må effektivisere og prioritere sin indsats i de kommende år.

Kl. 16.25

Uafhængigt af regeringens finanslovsforslag vil en del af Arbejdsmiljøinstituttets midlertidige bevillinger til forskning udløbe i løbet af dette og de kommende år. På linje med andre sektorforskningsinstitutioner er en del af Arbejdsmiljøinstituttets forskning iværksat for midlertidige bevillinger, og de ophører jo i sagens natur på et tidspunkt, men det har vel at mærke ikke noget med regeringens finanslovsforslag at gøre. Bevillingerne ville ophøre under alle omstændigheder, og det er noget, Arbejdsmiljøinstituttet såvel som andre sektorforskningsinstitutioner løbende må tage højde for i såvel den økonomiske som den personalemæssige planlægning. Arbejdsmiljøinstituttet har nok undladt at tilpasse medarbejderstaben i forventning om øgede bevillinger, men det har den nuværende regering ikke noget ansvar for.

Her vil jeg lige indskyde, at man skal huske på, at Arbejdsmiljøinstituttet ikke er det eneste sted, der udføres arbejdsmiljøforskning. Vi har bl.a. også de arbejdsmedicinske klinikker, universiteterne og al den forskning, som foregår i udlandet, vi kan trække på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak, hr. minister, vi er gået et godt stykke over tiden.

Lene Garsdal (SF):

Vi har jo kort berørt spørgsmålet tidligere i dag, men jeg vil alligevel godt insistere på eller fremhæve, at jeg mener, der burde have stået, at man vil nedskære forskningen i arbejdsmiljø.

Sidste år kom der en rapport fra Arbejdsministeriets udvalg om arbejdsmiljøforskning. Det var et partsudvalg, der havde lavet den rapport, og det fremgik af den, at der i 1999 var 200 forskerstillinger inden for arbejdsmiljø, ca. halvdel af dem på Arbejdsmiljøinstituttet og de øvrige altså de andre steder, ministeren henviser til, klinikkerne osv. Der var derudover nogle løse satspuljemidler til ca. 50 forskerstillinger, så man var oppe på et samlet antal af 250 forskerstillinger.

Når der nu fjernes 49 stillinger på Arbejdsmiljøinstituttet, tages de af den samlede pulje, og hvis der ikke skulle nedskæres, ville det jo betyde, at der var yderligere forskerstillinger de øvrige steder, bl.a. de arbejdsmedicinske klinikker. Men mange af dem har jo været finansieret af satspuljemidler og løse midler, og når jeg læser i Politiken dag, at man i går havde en foreløbig drøftelse af satspuljemidlerne, kan jeg ikke se, hvordan man forestiller sig, at der skulle komme arbejdsmiljøforskning ind i satspuljemidlerne.

Jeg vil gerne spørge: Var det ikke sådan, at rapporten netop fremhævede, at et beløb på omkring 72 mio. kr. var det, parterne var enige om ville være godt til arbejdsmiljøforskning?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det spørgsmål, fru Lene Garsdal stiller, mener jeg, at jeg har besvaret.

Midlerne til Arbejdsmiljøinstituttet har for en dels vedkommende bestået af satspuljemidler, og i forbindelse med de igangværende forhandlinger om satspuljen er regeringens udspil, at der bliver satset på de svageste grupper, og forhandlingerne om satspuljemidlerne foregår i Socialministeriet. Men det ændrer jo ikke ved, at en institution som Arbejdsmiljøinstituttet må overveje at tilpasse medarbejderstaben til den bevillingsmæssige situation, den rent faktisk har.

Man har i en årrække kørt med flere stillinger, end der var bevillingsmæssig hjemmel til på finansloven, og jeg tror, at det, der er sket, er, at man har arbejdet i forhåbning om en vis stigning i bevillingerne, så man kunne ride problemet med de for mange stillinger af over finans-